

ро-скоро пакъ въ градътъ ни, и старецътъ му възима тѣзи слабостъ да го прибере пакъ при себе си.

Това даде причинѣ на новы оплакванія отъ странѣ на обиденныйтъ и работата пристигнѣ до придиранія и испытанія предъ Съборътъ, дѣто прѣстѣпленіето ся доказа и рѣшеніето за осужданіето му ся написа отъ Съборътъ; но и тука старецътъ му го не остави беззащитенъ, като съдра написанното рѣшеніе, като самовластенъ господарь на Съборъ и Черквѣ, не допусти да ся изрече прѣсѫдѣтъ надъ любимеца му чиракъ, но си го прибра, като невиненъ, и си го има и до днесъ за прѣвъ съвѣтникъ и пъленъ господарь въ домътъ му.

По-горѣ ный казахмы нѣщо за добрытѣ слѣдствія на неговытѣ съвѣты и внущенія на които ся тѣй доброволно повинува тѣкмящійтъ ся за Екзархъ и управителъ на народнѣтъ ни Черквѣ, неговъ старецъ. Тука остава да приложимъ само и това еще че, туй дѣто на послѣдне врѣме послѣдува между комисіїтъ и Н. Прѣосвещенство не е освѣнъ дѣло на интригытѣ и разорителнѣтѣ внущенія на негово преподобие. И все по негово побужденіе е ставало това, дѣто прѣзъ всичкото врѣме отъ съставяніето на Съборътъ и до днесъ никое почти събраніе да ся не мине безъ